

Žebrák a dáma

Bagr

Doba je zlá, žebrákem být,
má brzo vstávat, zůstat či jít?
Je směšné doufat, nemilován,
pod mostem spát bude sám.

Je to zlý, ona je dáma,
viděl ji dneska ráno po mostě jít,
Amora šíp omylem zasáh,
jak tu dál má žít?

Chce se mu říct: Nespěchej, stůj,
pro život příští jenom, jenom tvůj,
šaty jsou cár, srdce je víc!
Žebrák sepne ruce, neřekne nic.

Osude můj, zašeptá pouze,
proč jsi mě potrestal? Já nemohu žít!
To jsem já - Bída a Nouze,
její smích tak mít!

Doba je zlá, žebrákem být,
má brzo vstávat, zůstat či jít?
Je směšné doufat, nemilován,
pod mostem spát bude sám.

Je noc či den, chybí mu důvod,
proč musí strádat, nemůže být pán?
Je noc či den, žebrácký původ,
bohatým mávat, klaní se i vám.

Osude můj, snad je ti to málo,
že klečím v blátě, nemám kde spát.
Osude můj, tak co by tě stálo
řici jen: Znáš tě, někdo tě má rád.

Mlčíš dál.
Jenom chvíli někdo se tu smál."

Je to zlý, ona je dáma,
viděl ji dneska ráno po mostě jít,
Amora šíp omylem zasáh,
jak tu dál má žít?